

man ikke; vi see jo den Dag idag, at, naaget man er gaaet ud fra, at de eengang til de kirkelige Diemed henlagte Midler skulde anvendes dertil, men heller ikke Mere, saa er der dog jævnlige paa Finantslovsforslagene fremkommet Forslag om Tilskud, større eller mindre, til forskjellige kirkelige Fornødenheder. Men det er jo rigtignok en Ting, der skulde vindes ved den foreslaaede Foranstaltning, at man for Fremtiden blev fri for saadanne næsten aarligt tilbagevendende Fordringer, snart til det ene snart til det andet Diemed, paa vore Finantslovsforslag, og det vil da i alt Fald beroe paa Rigsdagen selv, hvor strengt den vil overholde Tanken med Hensyn til den geistlige Pensions- og Hjælpefond, den nemlig, at deraf skal afholdes Alt, hvad der maatte udfordres til kirkelige Diemed, saa at der ikke dertil ydes Mere.

Schleppesregl: Der har nu været talt saa Meget om denne Sag, den er nu bleven belyst fra saa mange Sider, at jeg gjerne skulde have frasaldet Ordet, naar det ikke var, fordi der er en Side af Sagen, som ikke forekommer mig at være fremdragen, idetmindste ikke saaledes, at jeg har kunnet bemærke det. Lønningsbestemmelserne maae nødvendigviis have en stor Indflydelse paa de geistlige Embeders Besættelsesmaade, og derfor er denne Lov af saa stor Bigtighed. Saavidt jeg see, er det samme Princip fulgt i nærværende Lov, som har været det gjældende i tidligere Bestemmelser, idet man har inddeelt Embederne i forskjellige Classer, nemlig de laveste, de middelmaadige og de største Embeder. Jeg vil dog troe, at det er de Fleste af de Herrer bekjendt, at der rundt omkring i Landet er indkommet mange Klager med Hensyn til de store Embeder, og det netop paa Grund af deres Størrelse, der har medført, at Menigheden i Almindelighed har faaet en gammel, udlevet Præst, skøndt Forholdene i saadanne Embeder netop udfordre kraftige Mænd, Mænd i deres bedste Alder, og at der paa den anden Side ogsaa er fremkommet Klager med Hensyn til de mindste Embeder, navnlig paa Grund af den store Skiften i disse Embeder, idet nemlig de, der

sidde i dem ønske saa snart som muligt at komme over i de bedre Embeder. Nu kan man vel sige, at der jo er paatænkt at indføre en Valgret for Menigheden; men det er dog Regjeringen, der har Retten til at foreslaae de Candidater, der skulde vælges, en Ret, om hvilken jeg troer, at det er aldeles nødvendigt, at den ligger i Regjeringens Haand. Disse Candidater vælges naturligviis ogsaa paa samme Maade, som nu stee: Ansøgninger indkomne, en Contoirchef seer dem igjennem, opskriver Ansøgerne efter deres Anciennitet og Examenscharakter, og derpaa bliver der gjort Indstilling til Ministeriet. Det er jo ganske det Samme, som Tilfældet er nu, og som Følge deraf vil den Mislighed, der nu findes, vedblive at være tilstede. Saa meget er vist, at man i Reglen i disse større Embeder kun vil faae udlevede Præster, og ere de det ikke, naar de komme der, saa er der Udset til, at de om nogle Aar ville blive det. Jeg troer derfor, at, naar Præsterne blive satte paa fast Gage, vil denne Mislighed være forebygget; thi saa kunde jo en Præst, naar han kom til et Sted, og han fandt sig veltilfreds med Menigheden og Menigheden med ham, blive der til sin Dødsdag, nu derimod er han ofte nødt til — undertiden med Smerte — at forlade sin Menighed af Hensyn til oekonomiske Forhold, der tvinge ham dertil. Det er derfor efter min Mening saa, at man ikke tager nogetomhelst Hensyn til Menighedens Tarv, naar man ikke vil sætte Præsterne paa fast Lønning, en Foranstaltning, som forekommer mig at være den eneste mulige Maade at raade Bod paa denne Mislighed. Der er talt meget om denne Sag i Forveien, og Meget af hvad jeg har villet yttre, er allerede blevet sagt. Jeg skal blot gjøre opmærksom paa Et, og det er, hvorfor jeg ikke synes om denne særlige Fond. Det er navnlig af den Grund, at det forekommer mig noget besynderligt, at man nu vil skabe en særlig Fond endnu, medens vor Finantsminister saa ofte har erklæret, at han ikke er nogen Under af de særegne Fonds, og tværtimod vil arbejde henimod det Maal at faae de særegne Fonds dragne ind under Finantsministeriet. Da jeg nu vedkjender mig den Mening, at de særegne Fonds ikke gjøre